

kunde bidrage til en anden Ordning, idet man i Principet gik ud fra, at naar man vilde have Regimentet, saa vilde man, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fuldstændig rigtig sagde, have hele Administrationen lagt i Regimenternes Haand, og for at gjøre dette muligt for Munderingsvæsenets Bedkommende, foreslog man i Udvalget, at der istedetfor de 5 Brigadepotkommandører, som vare foreslaede af Regjeringen, skulde oprettes 10 Regimentsdepotkommandører, og at der som saadan skulde ansættes en Kapitain ved hvert Regiment. Gjennemførelsen var da tænkt saaledes, at medens hvert Kompagni skulde beholde hele sin Feltbeholdning, skulde Brugsbeholdningen og Hjælpsættene overføres til Regimentet og forvaltes af dets Depotkommandør, og man mente da, at naar man søgte at finde 10 Mænd, som vare særlig egnede til at foreslaa en saadan Administration, vilde der være større Garanti for, at man vilde naae Maalet, nemlig en økonomisk Ordning, end saaledes som Ordningen nu var med Munderingsøkonomien fordelt paa 120 Kompagnier. Denne Ordning, som man havde tænkt sig, er dog ikke bleven gennemført, ligesom jeg giver det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds Ret i, at de Ansøkelser, der bleve fremsatte i Udvalget med Hensyn til, hvad vi ventede os af Regimentsinddelingen, ikke har fundet noget Udtryk i den Maade, hvorpaa Sagen er bleven gennemført, og navnlig ikke forsaavidt angaar Munderingsvæsenet. Vil man imidlertid beholde Liniebataillonerne med selvstændig Munderingsøkonomi, saa maa man komme til det Resultat, at have de tidligere Liniebatailloners Brugsbeholdninger, maa ogsaa de 10 nyoprettede have det; det bliver da nødvendigt at tilvejebringe saadanne, og det er paa dette Raisonnement, at man har trævnet den omtalte Bevilling. Men Spørgsmaalet bliver da, om en saadan Bevilling er nødvendig i Diebliffet. Af de Oplysninger, vi have faaet paa Finantsloven, frengaar det, at Ordningen af Fodfolket først vil være gennemført i noget som 1884. Indtil den Tid vil den Styrke, vi komme til at arbejde med ved de større Øvelser, være forholdsvis lille, og Spørgsmaalet er da, om man ved Regimenterne har en Brugsbeholdning stor nok til dermed at iklæde den Styrke, der indkaldes til de større Øvelser. Dette Spørgsmaal tror jeg maa bevares bekræftende, thi Brugsbeholdningerne ved Regimenternes 2 gamle Liniebataillonere ere for Diebliffet i Alt omtrent 1,600, og Styrken, vi ville komme til at iklæde indtil den Tid, vil ikke overstige dette Tal. Selvfølgelig vil — naar Ordningen er gennemført, og vi komme til den større Styrke, — der mulig være Mangler, men disse Mangler vil man kunne bække som hidtil

ved at tage af Feltbeholdningen, og man vil da være nødt til at træve en mindre Bevilling; men at man i Diebliffet skulde være nødt til at anskaffe Brugsbeholdninger for Reserverbataillonerne, kan jeg ikke gaa ind paa, thi jeg tror, at man i Diebliffet har de Beholdninger, som Behovet fordrer. Jeg har kun fremsat disse Bemærkninger, fordi jeg ønskede at udtale, at det er min Tro, at dette Forlangende ikke vilde være fremkommet hvis man havde brugt Regimentsdepotkommandørerne i det Niemed, i hvilket de i sin Tid bleve bevilgede.

Berg: Det er navnlig nogle Udtalelser af det ærede Medlem, der talte sidst, der har foranlediget mig til at ønske at gjøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem meddelte os, hvorledes det vilde være gaaet til, hvis man havde fulgt hans Anvisning med Hensyn til Ordningen af Regimentsforholdene; men det vedkommer slet ikke Folkethinget. Folkethinget har ved Forhandlingerne ifjor vedtaget Regimentsinddelingen, der kom ind ved Tillæget, og dette er jo fremgaaet af hemmelige Forhandlinger, slet ikke af Udvalgets Forhandlinger. Hvilke Forudsætninger, der maa lægges til Grund for de hemmelige Forhandlinger om Regimentsinddelingen, vedkommer ikke i fjerneste Maade os. Den høit ærede Krigsminister kan nu i ethvert Tilfælde ikke vide Noget derom, da det er offentlig fortalt, at i de hemmelige Forhandlinger var en af de første Afstaler den, at den nuværende Krigsminister slet ikke skulde have at vide, isølge hvilken Forhandling dette Tillæg blev til. Skulde altsaa Krigsministeren i sine Overveielser om Udførelsen af dette Tillæg ikke have været saa heldig at træffe den Mening, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) har haft, forekommer det mig, at den ærede Minister er lovlig undskyldt, thi det ærede Medlem fra Randers har netop ikke villet have Krigsministeren med ind i de Overveielser, som førte til Vedtagelsen af hans Forslag om Regimentsinddelingen. Det er en almindelig konstitutionel Betragtning, som jeg tror, at det er rigtigt at gjøre, og som kan have Betydning, ikke blot for Regjeringens Stilling overfor de Herrer Tillægsænd, Tillægsforslagsstillerne, men tilvissé ogsaa for os, thi de Herrer kunne ikke, hvad Forstaelsen af dette Tillæg angaar, paaberaabe sig nogen som helst tidligere Forhandling. Det have de kastet overbord, alle Forudsætninger ligge begravede i det Udvalg, som fremtalde Tillæget. — Selve det Spørgsmaal, der er bragt paa Bane her, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tvivlede ikke om, at naar vi skulde til at udføre Tillæget, vilde der komme Ugler i Mosen. — Jeg skal heller ikke blande mig videre i den Strid,